

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Τίτλοχτήτης: Δ. ΙΙ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για τὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12,50.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμαστε καὶ τρίμηνες συντρομές (β δρ τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής δὲν προπλερώσει τὴν συντρομή του.

20 λεφτὰ τὸ φύλλο. — Τὰ περασμένα φύλλα που-
λιωνται στὸ γραφεῖο μας διπλή τιμή.

Βρέσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιόσκια, καὶ στὶς ἐπαρ-
χίες σ' ὅλα τὰ Πραζτορεία τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΟΣ Κ' ΕΞΟΥΘΕΝΩΜΑ. — Η
ΑΛΗΘΕΙΑ. — ΠΡΟΓΟΝΟΠΛΗΧΤΟΙ. —
ΠΑΛΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ. —
ΠΑΤΣΟΥΤΡΑΚΟΣ ΚΟΝΤΡΑ ΜΕΝΑΡΔΟΥ.

ΤΗΝ περασμένη βδομάδα μέσα στὴ Βουλὴ ἀκού-
σηκε μιὰ μεγάλη ἀλήθεια καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ στόμα
τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Πώς είμαστε δ «περισσότεροι λαδοί,
στὰ λόγια καὶ τὸ «ἔξουθένωμα τῶν ἐθνῶν» στὰ ἔγγα.

Πιὸ χειρητὰ καὶ πιὸ ἐπιγραμματικὰ μᾶς τὸ φώ-
ναξὲς ἄλλοτες δ Ποιητής, πώς δηλ. κατατήσαμε

Τῶν Εὐρωπαίων περίγελα
καὶ τῶν ἀρχαίων παλιάτποι,

μὰ δὲν πειράξει. Τώρα πὼν τὸ εἰπεις κι δ Πρωθυπουρ-
γὸς μᾶς ἔτσοντες περσότερο. «Ο ποιητής μπορεῖ νὰ λέσει
ὅτι θέλει, μὰ κι δ Πρωθυπουργός ;

Γι αὐτὸ τὰ πρωθυπουργικὰ λόγια σκολιαστήκανε
καὶ ξανασκολιαστήκανε στὸν Ἀθηναϊκὸ τόπο. «Ἄλλοι
τὰ χαραχτηρίσανε γιὰ μεγάλη ἀλήθεια κι ἄλλοι γιὰ με-
γάλη συκοφαντία καὶ βρισά. Περιττὸ νὰ σᾶς ποῦμε πῶς
οἱ πρωτοι εἰραὶ φίλοι τοῦ Ὑπουργείου καὶ οἱ δεύτεροι
εἶναι ἀντιπολιτευόμενοι. Γιὰ τοῦτο οὕτε οἱ πρωτοι
οὔτε οἱ δεύτεροι μᾶς πείσανε μὲ τὰ σοφά τους ἐπι-
χειρήματα.

ΕΜΕΙΣ δηλ. διαβάσαμε, μὰ δηλ. ἀκούσαμε πι-
στεύομε. Κι ἀκούσαμε διάφορους, κι ἀπὸ τὶς λαϊκὲς ἀ-

κόμια τὰξες, νὰ νιώθουν κάιο ξαλάφρωμα καὶ νὰ κατα-
χαίρουνται ποὺ εἰπώθηκε ἐπίσημα μιὰ τέτια γερή κου-
ρέντα μέσα στὴ Βουλὴ, ἵνανή νάποστομώσῃ μιὰ γιὰ πάτια
τοὺς διάφορους προγονόπληχτοις φαφλατάδες.

Ἐνας λαὸς ὑψώνεται ἄμα δεῖξει πώς δὲ φοβᾶται τὴν
ἀλήθεια. Κι δ Ἐλληνικὸς λαὸς ὑψώθηκε κάπως τούτη τῇ
φορὰ ἀφοῦ ἔδειξε πώς δὲν τὴ φοβήθηκε τὴν ἀλήθεια, μὰ
τὸ ἐναντίο τὴ χερσορότησε.

Μάθετε νὰ ὑποφέρετε τὴν Ἀλήθεια, φώναζε ὁ μακα-
ρίης ὁ Γιαννόπουλος, καὶ μόνο ὅταν κανένας, ἢ ἀτομό
ἢ λαός, μάθει νὰ ὑποφέρει τὴν ἀλήθεια, ὅσο πικυὴ κι ἀν
είναι, θὰ μάθει καὶ πῶς νὰ μεγαλοργεῖ.

XRONIA καὶ χρόνια τῷρα δργιάζει μέσα στὶ; στῆλες
τοῦ «Νουμᾶ» τὸ ἐπίθετο «προγονόπληχτος» κι ὅμως με-
ρικοὶ χάγηδες, ἐπειδὴ καὶ τὸ μεταχειρίστηκε τὸ ἐπίθετο
τοῦτο προχτὲς μέσα στὴ Βουλὴ κι δ κ. Βενιζέλος, βγήκανε
καὶ μᾶς φωνάζανε πῶς γιὰ πρώτη φορὰ ἀκούστηκε τέτιο
ἐπίθετο καὶ πῶς δ κ. Βενιζέλος τὸ ἀνακάλυψε.

Ζητοῦσαμε κατάλληλο ἐπίθετο, λέει, κ' ἐπίθετο δὲ
βρίσκαμε. Καὶ νά, δ κ. Πρωθυπουργὸς μᾶς τὸ δίνει...

Αν τύχανε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς στὸ λόγο του νάναρέ-
ρει καὶ τὸ φεγγάρι, θὰ μᾶς λέγανε πῶς τοῦ λόγου του τὸ
ἀνακάλυψε κι αὐτό.

ΔΕΝ ήσυχάζει ὁ Ματσούκας, ὁ ἀσύχαστος. Βουλευτὴς
χρίστηκε, παράσημα πῆρε, μὲ πρωθυπουργοὺς σταυραδέρφι
ἔγινε, κι ὅμως τὸ χαρά του. Παράδεις γιὰ τὸ στόλο δῶστε
μου. Καὶ νά, μὲ καινούριο πάλι μανιφέστο βγῆκε νὰ μᾶς
πει πώς παραγγέλθηκε τὸ καράβι «Ἡ νέα γενεὰ» καὶ πῶς
ἔχομε χρέος νὰ ξακολουθήσουμε, «οἱ πανέλληνες», νάν
τοῦ στέλνουμε παράδες γιὰ νὰν τὸ ἀποτελιώσει τὸ ἔργο του.

Μερικοὶ θέλουνε νὰ ποῦνε πῶς δλ' αὐτὰ τὰ κάνει ὁ
Ματσούκας γιατὶ ἔχει τὴ μανία νάκουνγεται τὸνομά του.
Χαλάλι του κι αὐτό, ἀφοῦ ἀκούγεται τὸνομά του γιὰ καλό.
Καὶ τὸ κάτου κάτου ὁ Ματσούκας ἀκούγεται καὶ δίνει καὶ
παράδες στὸ Κεντρικὸ ταμείο, ἐνῶ τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι
παίρνουν παράδες ἀπ' αὐτὸ καὶ τὶς περσότερες φορὲς οὗτε
ἀκούγονται.

KRIMA ποὺ τούτη τὴ στήλη τὴ γράφουμε Πέμπτη πρωὶ
κ' ἔτσι μίνουμε, δξω ἀπὸ τὸ γλέντι ποὺ μᾶς τάζει γι' ἀπόφε
στὴ Βουλὴ δ κ. Πατσουράκος. Καὶ νὰ δεῖτε γλέντι μιὰ
φορά! «Ο κ. Πατσουράκος θὰ «ἔλέξει» τὴν Κυβέρνηση
γιὰ τὸν ΠΑΡΑΝΟΜΟ διορισμὸ τοῦ Σίμου Μενάρδου στὸ
Πανεπιστήμιο. Γιατὶ, λέει, δ κ. Μενάρδος εἶναι μαλλια-
ρός, γιατὶ ἐνέργησε γιὰ τὸ διορισμὸ του δ κ. Κήρος τῆς
«Εστίας», ποὺ εἶναι (Θέ μου! τί θάκονθυμοι ἀκόμια!)
μαλλιαρός κι αὐτός, καὶ γιατὶ (κι αὐτὸ δὰ εἶναι καὶ τὸ
τρομερώτερο) δ καινούριος καθηγητής τῆς Ἀρχαίας Ἐλ-
ληνικῆς ἔχει μεταφράσει ἀρχαίους ποιητές σὲ δημοτικὴ
γλώσσα!

Ο κ. Πατσουράκος φοβερός εἶναι μάλιστα πῶς θὰ διωβά-
σει μέσα στὴ Βουλὴ καὶ μερικὲς ἀπὸ αὐτές τὶς μετάφρα-
σεις ποὺ δλοὶ τὶς λένε ἀριστοτεχνικές. Καὶ νά, ποιὸ θάναι
καὶ τὸ ὡραιότερο μέρος ἀπὸ τὸ λόγο του κ. Πατσουράκου.